ի ներքս ի յայրն ի մատրանն եւ այս կանոն կատարի. ՍՂ. ԿԹ. Տէր ասաց ցիս. Աւետ. Մատթ. Եւ Յով. Բան. ծնունդն էր այսպէս.»: Ս. Աթոռոյս մատենադարանին ճաշոցներէն (թ. 12 և 1863) ձեռագիրներն ալ քննեցինք, կը կրկնեն միեւնոյն կանոնը եւ կը հրահանգեն նոյն օրը երթալ Հովուանոցի եկեղեցին, եւ կատարել ա՛յն կանոնը զոր շինած էր Յակոբ Տեառնեղբայրը, և ապա՛ դառնալ Բեթղեհէմի Ս. Այրը «խնկօք և մոմեղինօք»: Գրչագիր եկեղեցական մատեանք այս հրահանգը իրարմէ ընդօրինակած են յար և նման, մինչև ԺԲ. դար, և յետոյ ալ: Ձեռագիր ճաշոցներէ զատ մեր մատենագիրներէն ոմանք ալ կը յիշատակեն Հովուանոցի եկեղեցին: Անանիա Շիրակացին «երից երանեալ վարդապետը» (Է. դար) իր «Մնացորդք բանից» գրուածքին մէջ (էջ 7) հետևեալ կերպով կը յիշատակէ. «. . . Քանզի գրեալ է ի սկզբան կանոնին այսպէս, թէ տօն Սրբոյ Յայտնութեան կատարի ի Յունվարի, որ է վեց ամսոյն. ժողովին ի Հովուանոցն եւ զայս ինչ կանոն կատարեն եւ ապա ի Բեթղեհէմ եւ ի յայրին»: Դարձեալ, Մովսէս Կաղանկայտուացի (Է. դար) իր Պատմութեան մէջ (էջ 227–28), «Անուանք Վանօրէից, որք յԵրուսաղէմ են շինեալ» խորագրով գլուխ մը ունի, ուր իբր «ականատես», Երուսաղէմի վանքերուն և եկեղեցեաց վրայ շահեկան տեղեկութիւններ կու տայ, և ի մէջ այլոց կը յիշատակէ Հովուանոցի եկեղեցին, որուն նկատմամբ իր կատարած նկարագրութիւնը՝ տեղագրական եւ պատմական տեսակէտով մեծ կարեւորութիւն ունի. իր խօսքերն են. «... եւ անտի յարեւելից կուսէ ըստ Յորդանանու կողմանէ երեք ասպարիզօք հեռի ի Բեթղեհէմէ. է Հովանոց (Հովուանոց), ուր երկու եկեղեցիք են, եւ պատարագ մատչի»: Գրիգոր Տաթևացին ալ, իր ծննդեան քարոզին մէջ կը յիշատակէ Հովուանոցը և կատարուած կանոնը. «... վասն այսորիկ այսօր նախ ի Հովուանոցն ընթանամք, որ է հասարակ տեղի սուրբ ժամատունն, ուր բանաւոր հօտքն եմք ժողովեալք եւ ասեմք Սաղմոս . . . եւ ապա երթամք առ Մսուրն ի յայրն ի տեղի ծննդեանն. վասն զի ի յայրն ծնաւ Քրիստոս Փրկիչն, եւ ի մսուրն եդաւ, եւ հովիւքն ընթացան» (Ձմրան հատոր, էջ 31–32):